

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1741/07
15.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vesnom Danilović, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA protiv tužene Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije, radi poništaja rešenja tuženog broj 0031-10412-282/2006 od 18.05.2007. godine, u pravnoj stvari novčane naknade, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Filijale Beograd broj: 10411-3283-3/04 od 06.02.2006. godine, po osnovu kog je tužiocu prestalo pravo na novčanu naknadu priznato rešenjem iste Filijale broj: 10411-3283-2/04 od 27.01.2006. godine zaključno sa 12.03.2005. godine.

Tužilac tužbom i preciziranom tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da mu je novčana naknada obračunata i isplaćena tek naknadno kada je, kako je naveo, svoje pravo na novčanu naknadu ostvario u postupku po izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. 5244/04 od 07.05.2005. godine. Međutim, kako je naveo, tuženi mu nije obračunao i isplatio i kamatu zbog kašnjenja isplate utvrđene novčane naknade. Kako je naveo nije ocenio ni ostale zahteve iznete u žalbi. Predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je u svemu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja, pa je predložio da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu čl. 39. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), ocenom navoda istaknutih u tužbi i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da je pravilno odlučio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca, ocenjujući prvostepeno rešenje kao pravilno i zakonito. Ovo sa razloga što je i prema nalaženju Vrhovnog suda Srbije u konkretnom slučaju ispunjen uslov za prestanak prava na novčanu naknadu na strani tužioca, jer kako to pravilno obrazlaže i tuženi u osporenom rešenju, prestanak prava na novčanu naknadu nastupa ispunjenjem uslova za ostvarivanje prava na starosnu penziju, nezavisno od okolnosti da li je korisnik to pravo i ostvario, odnosno da li to pravo želi da ostvari, zbog čega pravo na novčanu naknadu prestaje i onom korisniku koji pravo na penziju nikada ne ostvari. Kod činjenice da je na dan prestanka prava 12.03.2005. godine tužilac imao 63 godine života i 37 godina staža osiguranja, tuženi je pravilnom primenom odredaba članova 122. stav 3. tačka 2. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Službeni glasnik RS", br. 71/03) i čl. 19. tačka 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju na osnovu nesumnjivo utvrđenih odlučnih činjenica prema oceni suda doneo pravilnu i zakonitu odluku.

Navod tužioca da mu tuženi nije obračunao i isplatio kamatu na koju ima pravo zbog zakašnjenja u isplati novčane naknade, nije od uticaja na drugačije odlučivanje po tužbi tužioca u ovom upravnom sporu, jer o ovakvom zahtevu tuženi može odlučiti eventualno dopunskim rešenjem ili u drugom postupku koji tužilac nezavisno od ovog upravnog spora, odnosno postupka može pokrenuti.

Sa svega iznetog, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca zbog čega je primenom odredbe člana 41. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 15.04.2009. godine, U. 1741/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vesna Danilović, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravni sud Srbije

Upraviteľ pisarnice

Olivera Strugarević

VS